

یک روز تا شروع جام جهانی

تیم ملی بدون محک جدی به جام جهانی می‌رود؟

مشکلات تیم ملی ایران در آستانه جام جهانی فقط به مسائل اقامتی و تغییر محل استقرار محدود نشده و حالا برنامه‌های تدارکاتی شاگردان امیر قلعه‌نویی نیز یکی پس از دیگری دستخوش تغییر شده است؛ اتفاقی که می‌تواند نگرانی‌هایی را درباره میزان آمادگی ملی‌پوشان پیش از ورود به رقابت‌های جام جهانی ایجاد کند.

در تازه‌ترین اتفاق، دیدار دوستانه تیم ملی ایران مقابل گرانادا که قرار بود در مکزیک برگزار شود، لغو شد. طبق اعلام منابع رسمی، گرانادا به دستخوش تغییر شده است؛ اتفاقی که می‌تواند نگرانی‌هایی را درباره میزان آمادگی ملی‌پوشان پیش از ورود به رقابت‌های جام جهانی ایجاد کند. این نخستین مسابقه تدارکاتی لغو شده تیم ملی در مسیر جام جهانی نیست. پیش از این نیز قرار بود ایران در دیداری دوستانه به مصاف پورتوریکو برود، اما با تغییر محل کمپ تیم ملی از آمریکا به مکزیک، آن مسابقه نیز منتفی شد. به این ترتیب، برنامه‌ای که قرار بود فرصت مناسبی برای هماهنگی بیشتر ملی‌پوشان و ارزیابی شرایط فنی تیم باشد، عملاً از دستور کار خارج شده است.

لغو یبایی مسابقات دوستانه در شرایطی رخ می‌دهد که اغلب تیم‌های حاضر در جام جهانی در روزهای پایانی منتهی به آغاز مسابقات تلاش می‌کنند با برگزاری دیدارهای تدارکاتی، آخرین نقاط ضعف و قوت خود را شناسایی کنند. چنین مسابقاتی معمولاً نقش مهمی در رسیدن بازیکنان به ریتیم مناسبه و اجرای برنامه‌های تاکتیکی گذرانی دارد.

تیم ملی ایران اکنون در تیخوانای مکزیک اردو زده و خود را برای حضور در رقابت‌های جام جهانی آماده می‌کند. با این حال، کاهش تعداد بازی‌های دوستانه می‌تواند کار گذرانی را برای ارزیابی نهایی بازیکنان دشوارتر کند؛ بویژه آنکه بسیاری از ملی‌پوشان پس از پایان فصل باشگاهی، نیاز به مسابقات رسمی یا نیمه‌رسمی برای حفظ شرایط ایده‌آل خود دارند.

شاگردان امیر قلعه‌نویی در گروه جام جهانی با مشکلاتی، نیاز به مسابقات رسمی یا نیمه‌رسمی برای حفظ شرایط ایده‌آل خود دارند. شاگردان امیر قلعه‌نویی در گروه جام جهانی با مشکلاتی، نیاز به مسابقات رسمی یا نیمه‌رسمی برای حفظ شرایط ایده‌آل خود دارند.

اکنون باید دید کادر فنی تیم ملی در روزهای باقی‌مانده تا آغاز مسابقات چگونه خلأ ناشی از لغو بازی‌های دوستانه را جبران خواهد کرد؛ موضوعی که می‌تواند در عملکرد ایران در نخستین دیدار جام جهانی تأثیرگذار باشد.

درخواست ویژه ایران از فیفا

بازوبند مشکی برای عاشورا

تیم ملی فوتبال ایران ممکن است در یکی از متفاوت‌ترین و نمادین‌ترین دیدارهای تاریخ حضور خود در جام جهانی به میدان برود. فدراسیون فوتبال ایران به طور رسمی از فدراسیون جهانی فوتبال درخواست کرده است تا بازیکنان تیم ملی در دیدار برابر مصر با بازوبند مشکی وارد زمین شوند؛ درخواستی که ریشه در تقارن این مسابقه با روز عاشورا و سالروز شهادت امام حسین (ع) و یازدهم دارد.

بر اساس اعلام بخش رسانه‌های تیم ملی، فدراسیون فوتبال ایران در نامه‌ای رسمی به فیفا تأکید کرده است که دیدار ایران و مصر در پنجم تیرماه، همزمان با دهم محرم و روز عاشورا جنبه‌ی برگزار می‌شود و بازیکنان تیم ملی قصد دارند به احترام این مناسبت مذهبی به بازوبند مشکی در زمین حاضر شوند. مسئول فوتبال ایران همچنین ابراز امیدواری کرده‌اند که فیفا با این درخواست موافقت کند.

این مسابقه که در شهر سائیل برگزار خواهد شد، از جهات مختلف اهمیت ویژه‌ای برای فوتبال ایران دارد. از یک سو، نتیجه دیدار برابر مصر می‌تواند در سرنوشت تیم ملی در مرحله گروهی جام جهانی تأثیرگذار باشد و از سوی دیگر، همزمانی آن با یکی از مهم‌ترین مناسبت‌های مذهبی جهان اسلام، ایام فرهنگی و اعتقادی خاصی به این مسابقه بخشیده است.

در سال‌های گذشته فیفا در موارد متعددی با استفاده از بازوبند‌های ویژه برای مناسبت‌های انسانی، ملی و سوگواری موافقت کرده است. در جام جهانی ۲۰۲۶، کام هواداران ایرانی را تلخ کرده و موجبات سردرگمی و نگرانی هزاران نفر از علاقه‌مندان به فوتبال را فراهم آورده است. هواداران که با اعتماد به سامانه رسمی فدراسیون فوتبال، علاوه بر ثبت نام و پرداخت مبلغ سنگین برای بلیت بازی‌ها، هزینه‌های گزافی را نیز برای سفر، پرواز و اقامت در کشورهای میزبان، مکزیک و آمریکا، متحمل شده‌اند. فدراسیون فوتبال ایران، که پیش از این صرفاً مسئولیت فروش بلیت‌ها را

گزارش یک

سینا حسینی

خبرنگار

آنچه این روزها در مسیر برگزاری جام جهانی رخ می‌دهد، دیگر نه یک «اختلال اجرایی» است و نه حتی یک «تخلّف موردی»؛ بلکه باید آن را پروژه‌ای هدفمند و سیاسی دانست که در آن میزبان با سوءاستفاده از موقعیت خود قواعد بین‌المللی را به صورت سیستماتیک زیر پا می‌گذارد و در سایه سکوت نهادهای مسئول اراده‌اش را بر فوتبال جهان تحمیل می‌کند.

همان‌گونه که پیش‌تر سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان در گفت‌وگویی اختصاصی با ایران ورزشی هشدار داده بود، کارشکنی‌ها علیه تیم ملی ایران و هوادارانش نه تنها متوقف نشد، بلکه ابعاد گسترده‌تری نیز به خود گرفت. اکنون دیگر تردیدی باقی نمانده که دولت ایالات متحده آمریکا، به‌ویژه در دوره دولت ترامپ، هیچ پایبندی عملی به اصول و مقررات تورنمنت‌های بین‌المللی ندارد و مفاد اساسنامه فیفا را صرفاً متونی تزئینی تلقی می‌کند که هر زمان بخواهد می‌تواند آنها را نادیده بگیرد.

نخستین نشانه‌های این رویکرد در برخورد تحقیرآمیز با تیم‌های ملی سننگال و ازبکستان آشکار شد؛ جایی که بازیکنان این کشورها در بدو ورود به محل مسابقات بازرسی‌های بدنی خارج از عرف و حضور سگ‌های موادیاب در میان وسایل شخصی‌شان مواجه شدند. این صحنه‌ها نه تنها کرامت ورزشکاران را

خدشه‌دار کرد، بلکه تصویری نگران‌کننده از امنیت و احترام در بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی جهان به نمایش گذاشت. بازتاب گسترده این اتفاق در رسانه‌های بین‌المللی و واکنش تند صاحب‌نظران می‌توانست زنگ خطری جدی برای میزبان باشد؛ اما برای دولتی که خود را فراتر از پاسخگویی می‌داند، این اعتراض‌ها کمترین اهمیتی نداشت.

در ادامه همین روند، گزارش‌هایی از رفتارهای مشابه با دیگر تیم‌ها نیز منتشر شد که بر نگرانی‌ها افزود. از جمله، بازداشت هفت ساعته ایمن حسین، بازیکن تیم ملی عراق به همراه عکاس این تیم در بدو ورود به خاک آمریکا، نمونه‌ای دیگر از برخوردهای غیرمعمول و سؤال‌برانگیز با اعضای کاروان‌های ورزشی است. این اقدام که بدون توضیح شفاف و در شرایطی مبهم صورت گرفت، نه تنها موجب نگرانی جدی در میان تیم‌های شرکت‌کننده شد، بلکه بار دیگر پرسش‌ها مطرح کرد که آیا استانداردهای یکسان و محترمانه‌ای برای همه تیم‌ها رعایت می‌شود یا خیر.

در ادامه اقدام بی‌سابقه در دیپورت داور سومالیایی انتخاب شده از سوی فیفا پرده دیگری از این بی‌قانونی آشکار را کنار زد. این تصمیم، نه‌فقط یک رفتار دیپلماتیک سؤال‌برانگیز بلکه دخالتی مستقیم در ساختار رسمی و مستقل مدیریت مسابقات بود؛ اقدامی که عملاً نشان داد میزبان حتی انتخاب‌های رسمی فیفا را نیز بر نمی‌تابد، مگر آنکه با ملاحظاتی سیاسی‌اش همخوانی داشته باشد.

اما نقطه‌ای که این رفتارها جایی

نقطه اوج این رفتارها جایی

رقم خورد که کارشکنی‌ها به‌طور مستقیم متوجه تیم ملی فوتبال ایران و هوادارانش شد.

مسدودسازی بلیت‌های اختصاص یافته به فوتبال ایران اقدامی صرفاً اداری یا فنی نیست؛ این یک تصمیم سیاسی آشکار با هدف حذف یک ملت از صحنه حضور در بزرگ‌ترین جشن فوتبالی جهان است.

رقم خورد که کارشکنی‌ها به‌طور مستقیم متوجه تیم ملی فوتبال ایران و هوادارانش شد. مسدودسازی بلیت‌های اختصاص یافته به فوتبال ایران، اقدامی صرفاً اداری یا فنی نیست؛ این یک تصمیم سیاسی آشکار با هدف حذف یک ملت از صحنه حضور در بزرگ‌ترین جشن فوتبالی جهان است.

رفتارهای دولت آمریکا، نباید به تعهدات این کشور دل بست. با این حال فدراسیون فوتبال با این تصور که میزبان به قواعد بین‌المللی پایبند خواهد بود، مسیر تعامل را ادامه داد؛ تصویری که اکنون با واقعیت‌های تلخ امروز به‌طور کامل فرو ریخته است. تصمیم دولت ترامپ برای خارج کردن بلیت‌های اختصاص یافته به فوتبال ایران از سرویس آخرین میخ بر تابوت این خوش‌بینی ساده‌انگارانه بود. با این همه، آنچه بیش از خود این اقدامات خشم‌برانگیز است، سکوت سنگین و معنادار فیفاست. نهادی که سال‌ها با شعار «استقلال فوتبال از سیاست» مشروطیت کسب کرده، امروز در برابر آشکارترین

مداخلات سیاسی کوچک‌ترین واکنش مؤثری نشان نمی‌دهد. این سکوت دیگر صرفاً انفعال نیست، بلکه به نوعی همراهی غیررسمی با روندی است که در حال تخریب بنیان‌های عدالت در ورزش جهانی است. اگر قرار باشد میزبان یک تورنمنت بین‌المللی با اتکا به قدرت سیاسی خود، هرگونه محدودیتی را بر تیم‌ها، داوران و هواداران اعمال کند و فیفا نیز تنها نظاره‌گر باشد، باید پرسید اساساً فلسفه وجودی این نهاد چیست؟ آیا قوانین فیفا فقط برای کشورهای قاصد قدرت سیاسی الزام‌آور است؟ آیا عدالت در فوتبال به مفهومی نسبی و وابسته به مناسبات قدرت تبدیل شده است؟ واقعیت این است که آنچه امروز

مداخلات سیاسی کوچک‌ترین واکنش مؤثری نشان نمی‌دهد. این سکوت دیگر صرفاً انفعال نیست، بلکه به نوعی همراهی غیررسمی با روندی است که در حال تخریب بنیان‌های عدالت در ورزش جهانی است. اگر قرار باشد میزبان یک تورنمنت بین‌المللی با اتکا به قدرت سیاسی خود، هرگونه محدودیتی را بر تیم‌ها، داوران و هواداران اعمال کند و فیفا نیز تنها نظاره‌گر باشد، باید پرسید اساساً فلسفه وجودی این نهاد چیست؟ آیا قوانین فیفا فقط برای کشورهای قاصد قدرت سیاسی الزام‌آور است؟ آیا عدالت در فوتبال به مفهومی نسبی و وابسته به مناسبات قدرت تبدیل شده است؟ واقعیت این است که آنچه امروز

رخ می‌دهد، آزمونی سرنوشت‌ساز برای فوتبال جهان است. یا فیفا باید از جایگاه خود به عنوان نهادی ناظر و مستقل دفاع کند و در برابر این بی‌قانونی‌ها بایستد یا باید بپذیرد که به نهادی بی‌اثر و تابع ملاحظات سیاسی قدرت‌های بزرگ تنزل یافته است. فوتبال اگر قرار است همچنان «بازی مردم» باقی بماند، نمی‌تواند در گرو اراده دولت‌ها باشد. اما آنچه امروز می‌بینیم، ملاحظات سیاسی قدرت‌های بزرگ تنزل یافته است. فوتبال اگر قرار است همچنان «بازی مردم» باقی بماند، نمی‌تواند در گرو اراده دولت‌ها باشد. اما آنچه امروز می‌بینیم، ملاحظات سیاسی قدرت‌های بزرگ تنزل یافته است.

رسانه‌های جهان رفتار آمریکا با میهمانان جام جهانی را زیر ذره‌بین بردند

میزبانی زیر سایه انتقاد

میان ادعای جهانی بودن جام جهانی و سیاست‌های سختگیرانه مهاجرتی آمریکا توصیف کردند. روزنامه گاردین در گزارشی با لحنی انتقادی نوشت که محروم شدن نخستین داور سومالیایی تاریخ جام جهانی، آن هم با وجود طی کردن تمامی مراحل قانونی، پرسش‌های جدی درباره عدالت و فراگیری در بزرگ‌ترین تورنمنت ورزشی جهان ایجاد کرده است. برخی مقام‌های ورزشی سومالی نیز این اقدام را مغایر اصول برابری در ورزش دانستند و خواستار حمایت جامعه جهانی فوتبال از این داور شدند.

این نخستین بار نیست که نگرانی‌ها درباره سیاست‌های مهاجرتی آمریکا و تأثیر آن بر جام جهانی مطرح می‌شود. از ماه‌ها قبل سازمان‌های حقوق بشری و نهادهای مدافع حقوق ورزشکاران هشدار داده بودند که محدودیت‌های ورود، روند صدور ویزا و سیاست‌های امنیتی سختگیرانه می‌تواند بر تجربه تیم‌ها، خبرنگاران و هواداران کشورهای مختلف سایه بیفکند. بسیاری از تحلیلگران معتقدند کسوری که میزبان بزرگ‌ترین جشن فوتبالی جهان است، باید فراتر از ملاحظات سیاسی و امنیتی، تصویری از احترام، برابری و استقبال از ملت‌ها ارائه کند. هرچند مقام‌های آمریکایی تأکید می‌کنند تمامی اقدامات انجام‌شده در چهارچوب قوانین امنیتی و مهاجرتی این کشور بوده است، اما حجم انتقادهای رسانه‌ای نشان می‌دهد که افکار عمومی جهان انتظار دیگری از میزبان جام جهانی دارد. در شرایطی که فوتبال همواره نماد پیوند ملت‌ها و شکستن مرزهای سیاسی معرفی شده، بسیاری از رسانه‌ها معتقدند آمریکا برای حفظ اعتبار این تورنمنت باید میان الزامات امنیتی و احترام به میهمانان بین‌المللی توازن بیشتری برقرار کند.

جام جهانی ۲۰۲۶ هنوز به‌طور رسمی آغاز نشده، اما حواشی مربوط به نحوه برخورد مقام‌های آمریکایی با برخی از میهمانان این رویداد بزرگ، به یکی از سوزنده‌های اصلی رسانه‌های بین‌المللی تبدیل شده است. تصاویر منتشرشده از بازرسی‌های سختگیرانه اعضای تیم ملی سننگال در بدو ورود به آمریکا و همچنین گزارش‌هایی درباره برخورد مشابه با اعضای کاروان ازبکستان، موجی از انتقاد را در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به راه انداخته است؛ انتقادهایی که با ماجرای جنجالی محروم شدن یک داور سرشناس آفریقایی از حضور در جام جهانی ابعاد گسترده‌تری پیدا کرده است.

در روزهای اخیر خبرگزاری آنا‌تولی ترکیه با انتشار گزارشی از بازرسی‌های شدید امنیتی بازیکنان سننگال نوشت ویدیوهای منتشرشده در فضای مجازی نشان می‌دهد اعضای این تیم پس از فرود در آمریکا تحت کنترل‌های امنیتی کم‌سابقه قرار گرفته‌اند. انتشار این تصاویر واکنش‌های زیادی را در میان کاربران و فعالان رسانه‌ای آفریقا برانگیخت و بسیاری این برخورد را در تضاد با روح میهمان‌نوازی و ارزش‌های مورد ادعای میزبان دانستند.

اما جنجالی‌ترین پرونده مربوط به عمر عبدالقادر آرتان، داور برجسته سومالیایی و برنده عنوان بهترین داور مرد آفریقا در سال ۲۰۲۵ است. آرتان که از سوی فیفا برای قضاوت در جام جهانی انتخاب شده بود و ویزای معتبر آمریکا را نیز در اختیار داشت، پس از ورود به فرودگاه میامی از ورود به خاک آمریکا منع شد و فرصت حضور در بزرگ‌ترین رویداد فوتبال جهان را از دست داد. این اتفاق بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های معتبر جهان از جمله رویترز، گاردین، آسوشیيتدپرس و ABC News داشت. بسیاری از گزارش‌ها این تصمیم را نماد از تناقض

سیاست‌های ایالات متحده در تار و پود فیفا نفوذ کرده است

استقلال فیفا زیر چکمه‌های سیاست

یادداشت

رژشاه منصور

حقوق‌دان ورزش

جام جهانی ۲۰۲۶ به‌جای آنکه فستیوال صلح و نزدیکی ملت‌ها باشد، روزبه‌روز بیشتر در باتلاق بیانه‌های سیاسی، آپارتاید صدور ویزا و نقض آشکار استقلال ساختاری فوتبال غرق می‌شود. کارشکنی‌های بی‌سابقه فدراسیون فوتبال آمریکا و دولت این کشور در قبال کاروان ایران، داوران بین‌المللی و حتی خبرنگاران سایر قاره‌ها، موجی از انتقادات حقوقی را به همراه داشته است. رفتاری که امروز از سوی کشور آمریکا شاهد هستیم، واقعاً دور از شأن انسانی و یک توهمین آشکار به کل خانواده بزرگ فوتبال است. بدتر از رفتار آمریکا، سکوت مرگباری است که فیفا اختیار کرده؛ فدراسیون جهانی فوتبال به‌قدری متغزل شده که حتی وقتی داور رسمی مسابقات خودش توسط کشور میزبان دیپورت می‌شود، هیچ حمایتی از او انجام نمی‌دهد! از نظر قانونی، آمریکا به‌عنوان میزبان متعهد شده که متحد فیفا باشد و این جام جهانی را در بالاترین سطح استاندارد و بدون تبعیض برگزار کند، اما عملاً شاهد یک فاجعه حقوقی هستیم. پاسخ این اتفاق را باید در اتفاقات چند ماه قبل جست‌وجو کرد. وقتی چند ماه پیش، فیفا در اقدامی تأمل‌برانگیز و عجیب، در متن و ساختار سیاسی سنای آمریکا برای دونالد ترامپ یک «جایزه» اختراع و به او اهدا می‌کند، تا جایی که صدای اعتراض اعضای خود فیفا هم در نمی‌آید، نباید از وضعیت امروز تعجب کنیم؛ وقتی شما سرسپردگی خود را پیشاپیش اعلام کرده‌اید، دیگر نمی‌توانید در این مقطع حساس، وظایف ذاتی و حاکمیتی خود را انجام دهید. فیفا عملاً استقلال خود را حراج کرده است. موضوع فقط

سه‌میه ۸ درصدی پرید، پول مردم چه می‌شود؟

شبیخون به بلیت‌های ایران در جام جهانی

برعهده گرفته و اعلام کرده بود خدماتی در خصوص ویزا و مجوز سفر ارائه نمی‌دهد، اکنون با صدور رأف‌آز کرد اما با این حال و در اقدامی غیرمنتظره، یک بلیت خیر داده است. این در حالی است که هیچ شفافیتی در خصوص دلایل این عقب‌نشینی و مسئول اصلی این رویداد ارائه نشده است. براساس مقررات و رویه‌های متداول تعیین شده از سوی فیفا، ۸ درصد از ظرفیت بلیت‌های هر مسابقه به فدراسیون‌های حاضر در جام جهانی اختصاص می‌یابد تا هواداران هر کشور بتوانند از طریق سازوکار رسمی و با هماهنگی فدراسیون متبوع خود نسبت به تهیه بلیت اقدام کنند. فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران نیز بر همین اساس و پس از دریافت سه‌میه مربوطه، از

طریق سایت رسمی خود فرایند فروش بلیت‌های دیدارهای تیم ملی مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر را آغاز کرد اما با این حال و در اقدامی غیرمنتظره، سه‌میه اختصاص یافته به فدراسیون فوتبال ایران از این مجموعه سلب شده و در شرایط فعلی امکان ارائه حتی یک بلیت از طریق فدراسیون به هواداران تیم ملی وجود ندارد. محرومیت ناگهانی هواداران ایرانی از سه‌میه قانونی خود، بار دیگر این فرضیه را تقویت می‌کند که ملاحظاتی سیاسی و غیرورزشی در پشت پرده فوتبال ایران وجود دارد. فدراسیون فوتبال ایران اگرچه مراتب اعتراض خود را به فیفا و برگزارکنندگان مسابقات اعلام کرده و خواستار پایبندی به اصول بی‌طرفی و عدالت

شده است، اما تاکنون پاسخ روشنی از سوی هیچ‌یک از نهادهای ذی‌ربط دریافت نشده است. این میان، مهم‌ترین و حیاتی‌ترین پرسش برای خریداران بلیت، سرنوشت و جوه پرداخت شده است. از آنجایی که لغو بلیت‌ها به هیچ‌عنوان ناشی از قصور خریداران نبوده و فدراسیون در ارائه خدمات ناتوان مانده است، شرعاً و قانوناً موظف به بازگرداندن کامل وجه دریافتی است. مطابق اصول حقوق مصرف‌کننده، استرداد سددرصدی و بدون قیدوشرط تنها راه‌کار منطقی در چنین مواردی است.

تا این لحظه فدراسیون فوتبال هیچ مکانیزم مشخصی برای عودت وجه یا جبران خسارات جانبی هواداران اعلام نکرده است و تنها توصیه

خریداران، نگهداری دقیق مدارک و مستندات مربوطه است. این پرونده، فدراسیونی را درگیر کرده که از همان ابتدا اعلام کرده بود صرفاً درگاه فروش بلیت‌ها است و هیچ خدماتی در خصوص ویزا و مجوز سفر ارائه نخواهد داد، اما اکنون در ارائه بلیت نیز ناتوان مانده و سرنوشت پول‌های مردمی که با اعتماد به این نهاد اقدام به خرید بلیت کرده بودند، در حاله‌ای از ابهام قرار دارد. در صورت عدم استرداد وجه و اثبات اینکه فدراسیون خود قربانی کلاهبرداری یا اقدام یک‌جانبه فیفا یا کشور میزبان شده است، پای دادگاه عالی حکمیت ورزش (CAS) به این پرونده باز خواهد شد و آینده پول‌هایی که از مردم گرفته شده، همچنان نامعلوم است.